

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/372/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811214660
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3811214660.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a členov JUDr. Gabriely Janákovcej a JUDr. Eriky Zajacovej v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176 proti odporkyni V. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., V. XX/X, o zaplatenie sumy 1.062,48 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 28. augusta 2012, č.k. 10C/72/2012-50, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal voči odporkyni zaplatenia sumy 1.062,48 Eur s príslušenstvom na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.11.2007, ktorá predstavuje nesplatenú časť poskytnutého úveru v celkovej sume 2.620,80 Eur. Súčasne si navrhovateľ uplatnil voči odporkyni ako príslušenstvo úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne z dlžnej sumy. Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný. Konštatoval, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané a medzi účastníkmi nebolo sporné, že dňa 26.11.2007 účastníci uzavreli úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov odporkyni v celkovej výške 40.000,- Sk. Odporkyňa sa zaviazala splácať poskytnutý úver v pravidelných mesačných splátkach po 1.645,- Sk po dobu 48 mesiacov. Celkom sa zaviazala zaplatiť sumu 78.960,- Sk. RPMN predstavovala 46,10 %. Z platobnej histórie splátkového kalendára bolo zistené, že odporkyňa na splatenie úveru poukázala sumu 1.488,90 Eur, v ktorej bola zahrnutá zmluvná pokuta v sume 8,06 Eur a náklady na vymáhanie úveru v sume 3,32 Eur. V úverových zmluvných podmienkach, v Hlave 5, § 1 boli medzi účastníkmi dojednané zmluvné úroky ako rozdiel súčinu výšky mesačnej splátky zníženej o výšku poplatku za vedenie úverového účtu a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru. V prípade odporkyne zmluvné úroky s poplatkami predstavovali sumu 38.960 Eur, t.j. 97,40 % z poskytnutého úveru v sume 40.000,- Sk. Takto dohodnuté neprimerane vysoké úroky s poplatkami súd považoval za dojednané v rozpore s ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Zmluvné úroky s poplatkami vo výške 97,40 % z hodnoty poskytnutého úveru súd považoval za neadekvátne k výške úveru, s tým, že predstavujú takmer 100 % z jeho hodnoty, čo možno považovať za plnenie v rozpore s dobrými mravmi. Z uvedeného dôvodu dojednanie platenia zmluvných úrokov a poplatkov za správu úveru považoval za neplatné podľa § 39 - § 41 Občianskeho zákonníka. Po zohľadnení neplatného dojednanie v časti zmluvných úrokov z úverovej istiny a poplatkov za správu úveru konštatoval, že povinnosťou odporkyne bolo zaplatiť navrhovateľovi úverovú istinu v sume 1.327,76 Eur (40.000,- Sk). Keďže odporkyňa na splatenie úveru poukázala sumu 1.488,90 Eur,

t.j. viac, než bola povinná platiť, súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol. Ďalej konštatoval, že pokiaľ ide o poplatky za správu úveru, treba poukázať na ust. § 4 ods. 5 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, podľa ktorého od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. V danom prípade v úverovej zmluve absentuje dojednanie výšky poplatkov za správu úveru, preto aj z tohto hľadiska je potrebné považovať úver poskytnutý odporkyni za úver bez poplatkov. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej odporkyni náhradu trov konania nepriznal, nakoľko jej žiadne trovy nevznikli.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zmenil a jeho návrhu vyhovel. V odvolaní poukázal na to, že na základe úverovej zmluvy poskytol odporkyni úver vo výške 1.327,76 Eur a odporkyňa sa zaviazala ho vrátiť formou pravidelných 48 mesačných splátok vo výške 54,60 Eur, t.j. spolu 2.620,95 Eur. Dohodnutý zmluvný úver bol teda vo výške 83,48 % počas 4 rokov, teda vo výške 20,87 % ročne. Takto dojednaný úrok nie je v rozpore s dobrými mravmi, keď s porovnaním úrokových sadzieb NBS je zrejmé, že tieto v danom čase boli vo výške 13,84 %. Do uvedeného úroku nie je započítané poistenie 3,85 Eur za mesiac, pretože po zosplatnení sa poistenie ukončilo a táto čiastka bola odpočítaná z výšky dlhu. Preto je sadzba na celý úver 83,48 %, s tým, že ak by bolo započítané aj poistné, úrok by predstavoval sumu, uvedenú v rozsudku, t.j. 97,40 %. Na základe uvedeného vyslovil presvedčenie, že v napadnutej úverovej zmluve bol dojednaný zmluvný úrok v zmysle príslušných právnych predpisov platných ku dňu jej podpísania.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrila.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť, pričom odvolací súd v nadväznosti na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. poukazuje na vecne správne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje a len pre zdôraznenie správnosti uvádza nasledovné:

V predmetnej veci z vykonaného dokazovania vyplýva, že vzťah medzi účastníkmi konania možno charakterizovať ako spotrebiteľský vzťah a zmluvu uzavretú medzi nimi ako spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať aj právne normy právneho poriadku chrániace spotrebiteľa. Z judikatúry Európskeho súdu vyplýva, že spotrebiteľov ako slabšie zmluvné strany je potrebné chrániť extenzívnym spôsobom, a preto v spotrebiteľských zmluvných vzťahoch má súd povinnosť zabezpečiť právo každého dovolať sa právnej ochrany svojho subjektívneho práva, ako aj zabezpečiť mu istotu, že sa mu takáto ochrana poskytuje. V rámci zabezpečenia uvedeného práva súd má oprávnenie a povinnosť preskúmať zmluvy aj z hľadiska toho, či by na základe takto uzatvorenej zmluvy nemalo byť priznané nedovolené právo, prípadne či takéto právo neodporuje dobrým mravom.

Nemalo by byť pochybností o tom, že neprimeraná výška úrokov je väčšinou v spoločnosti neuznávaná a hodnotujúca ako odporujúca dobrým mravom. Neprimerane vysoké úroky dojednané pri peňažnej pôžičke sú všeobecne považované za odporujúce všeobecne uznávaným pravidlám chovania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi.

Ak súd prvého stupňa z vykonaného dokazovania matematickým výpočtom zistil, že navrhovateľ si (ak je započítané aj poistné) uplatňoval úrok z poskytnutého úveru v celkovej výške 97,40 % z poskytnutej sumy, potom je potrebné sa stotožniť s jeho záverom, že úroky z úveru, ktoré žiadal navrhovateľ, podstatne prekročovali obvykle úroky poskytované bankami, a preto sú v rozpore s dobrými mravmi, ktoré zákon podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka postihuje absolútnou neplatnosťou. Odvolací súd pritom poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5 Cdo 26/2011, kde sa konštatuje neplatnosť 48 %-ných úrokov pre rozpor s dobrými mravmi a zároveň sa konštatuje, že v takomto prípade ide o neplatnosť úrokov v celom rozsahu a nie je možné ich modifikovať. Obdobný postup zaujala aj judikatúra Súdneho dvora.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu považoval za správny, a preto ho potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporkyni, ktorá bola v odvolacom konaní plne úspešná, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si ich neuplatnila postupom podľa § 151 ods. 1, 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.